

Mál nr. 282/2015**M
og****vátryggingafélagið V v/fritímaslysátryggingarliðs fjölskyldutryggingar.****Ágreiningur um hvort skilyrðum bótaskyldu úr frítímaslysátryggingu sé fullnægt.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 17.7.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 28.7.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Með tilkynningu um slys, dags. 17. júlí 2013, tilkynnti M um slys til V sem hún kvaðst hafa orðið fyrir á heimili sínu kl 12 hinn 14. júní 2013. Lýsti hún tildrögum slyssins á þann veg að hún hafi stungið sig í lófann á hnífi. Hún hafi leitað á bráðamóttöku Landspítalans 17. júní vegna sýkingar í úlnlið.

Í læknafréfi bráðadeildarinnar, dags. 18. júní 2013, er frá því greint að M hafi verið með verk og bólgin á vinstri hendi og hafi fundið smell í hendinni „á fimmtudag sl.“ M leitaði einnig á bráðadeildina 19. júní og í göngudeildarnótu frá þeim degi segir m.a. svo: „Stungusár á lófa það var hnífur sem hún notaði við snyrtingu á einhvers konar sýktu sári vinnur við slíkt. Stakk sig sem sagt um 2 sólarhringum fyrir verkina.“ Að kvöldi 20. júní var M tekin til aðgerðar hjá handarskurðlækni. Fyrir um kvöldið átti lækurinn samtalið við M að viðstöddum eiginmanni hennar, en M mun þá hafa borið sig illa og verið sárkvalin frá vinstri úlnlið og hendi. Í aðgerðarlýsingu læknisins er þess getið sem helst kom fram í samtalinu, en þar segir m.a. svo: „Hún starfar sem fótáaðgerðafræðingur. Í samtalinu við undirritaðan kvaðst hún hafa stungið sig á hnífi við vinnu sína miðvikudaginn 12/6, fyrir átta dögum. Sárið kom í miðjan vinstri lófann, milli vöðvabungana... Hnífurinn hafði hún notað til að vinna á sýktu sári. Hún kvaðst ekki hafa gefið þessu mikinn gaum í kjölfarið.“ Eftir aðgerðina mun M hafa verið lögð inn á smitsjúkdómadeild spítalans. Í beiðni um ráðgjöf frá deildinni, dags. 25. júní 2013, segir orðrétt: „...lagðist inn 20.6. á vegum smitsjúkdómalækna vegna gruns um septískan arthritis í vi. úlnlið. Vikusaga um vaxandi verki í úlnlið. Vinnur sem fótáaðgerðafræðingur og hafði daginn áður en verkir byrjuðu stungið sig í lófann á hníf sem var notaður til að vinna með sýkta inngróna tánögl.“ Í vottorði læknis á deildinni, dags. 28. júlí 2013, segir svo: „...kemur á bráðamóttöku vegna 7 daga sögu um vaxandi verki í vi. úlnlið. Viku fyrir komu var hún veik með flensu í nokkra daga með hósta, vægan hita og kvef. Fór í vinnuna fyrir 8 dögum en hún vinnur sem fótáaðgerðafræðingur. Þann dag stakk hún sig á hníf. Það blæddi, 2-3 dropar, hún sprittaði sárið reglulega en leið í framhaldi eins og hún væri með marblett í lófanum. Daginn eftir eða fyrir 7 dögum þá small eitthvað í úlnlið við létt átak og var hún þá komin með smávegis óþægindi í úlnlið.“

Í ódagsettri yfirlýsingu eiginmanns M segir að þau hjónin ásamt syni M hafi verið að ganga frá eftir matinn að kvöldi 13. júní 2013. Þau eigi hnífa sem ekki megi fara í uppþvottavél og hafi M verið að þvo þá í vaskinum er hún hafi stungið sig á einum þeirra í lófann. M hafi talið að stungan væri svolítið djúp þar sem hnífurinn sé með langt og oddhvasst blað, en þó hafi ekki blætt mikið úr. Þau hafi hreinsað sárið og sett á plástur og ekki hugsað um það meira. Um helgina hafi hún farið að finna til upp eftir hendinni og í úlnliðnum. Mánudaginn 17. júní hafi hún svo leitað á slysadeild.

Í yfirlýsingu vinnuveitanda M, dags. 11. nóvember 2014, er staðfest að M hafi ekki verið í vinnu vikuna sem slysið átti sér stað.

M hefur í gildi fjölskyldutryggingu hjá V en einn vátryggingarliður hennar er frítímaslysátrygging. M hefur krafist bóta úr þessari slysátryggingu vegna þeirra áverka sem hún varð fyrir á hendinni. Í málskoti eru málsatvik reifuð svo að M hafi verið að þvo hnífa í vaski eftir kvöldmat heima hjá sér 13. júní 2013 þegar hún hafi stungið sig í lófa vinstri handar á einum hnífanna. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í 1. gr. þeirra skilmála sem gilda um frítímaslysaftryggingu V, sem hér er til skoðunar, er vátryggingarsvið hennar afmarkað og þannig segir í gr. 1.1 að vátryggingin gildi aðeins í frístundum vátryggðs, við heimilisstörf og við skólanám. Enn fremur segir í gr. 1.5 að vátryggingin nái ekki til slysa sem vátryggður verður fyrir í starfi, hvort sem um er að ræða launað starf eða arðbært starf í eigin þágu eða annarra sem atvinnuslysaþætta fylgir.

Í öllum lækisfræðilegum gögnum, sem að framan eru rakin, er á afdráttarlausan hátt gerð grein fyrir því hvernig M hafði fengið hnífstungusár í lófa vinstri handar. Ekki þykir vafi leika á að lýsing sú sem þar kemur fram um tildrög þess að M fékk sári í lófann stafi frá henni, þ.e. að hún hafi í starfi sem fótaaðgerðarfræðingur stungið sig á hnífi sem hún hafi verið að nota við vinnu á sýktu sári. Í tjónstilkynning M til V er þess getið að hún hafi hlotið stungusárið heima hjá sér kl. 12, en ekki er nánar gerð grein fyrir því hvernig það gerðist. Í yfirlýsingu eiginmanns M og í málskoti segir að M hafi orðið fyrir meiðslunum við uppþvott eftir kvöldmat. Samkvæmt þessu gætir verulegs ósamræmis í gögnum málsins um það hvernig það kom til að M stakk sig í lófanum og hvort það hafi gerst við heimilisstörf eða við starf sem atvinnuslysaþætta fylgir. Þrátt fyrir staðhæfingar í málskoti, tjónstilkynningu M og yfirlýsingu eiginmanns hennar um tildrög slyssins og staðfestingu vinnuveitanda á fjarvist M frá vinnu þá viku sem hún stakk sig verður, eins og mál þetta liggur fyrir, að telja ósannað að M hafi orðið fyrir meiðslunum í frítíma. Skilyrðum bótaskyldu úr frítímaslysaftryggingunni er því ekki fullnægt. Af þeim sökum á M ekki rétt á bótum úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frítímaslysaftryggingarlið fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 25. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.